

Przeżyć święta i nie zwariować

Gorączki świątecznej nie da się zwalczyć tabletkami. Trwa przeważnie ponad miesiąc, a jej apogeum przypada na kilka przedświątecznych dni. Dlaczego Boże Narodzenie coraz częściej kojarzy nam się bardziej ze stresem niż z dziecięcą radością?

Bożonarodzeniowy szal zaczyna się już w listopadzie. Gdy tylko z wystaw znikną znicze i jesienne wianuszki, pojawiają się bombki, kolorowe migoczące światelka, mikołaje, przystrojone choinki i pięknie zapakowane prezenty.

Wszystko to zmusza nas do myślenia o świętach. I, co najciekawsze, nie o ich istocie, przesłaniu, jakie ze sobą niosą, ale o zewnętrznej opra-

wie. Czyli o tym wszystkim, czym „powinniśmy” się zająć.

W pogoni za stereotypami

Dlaczego tak dużą trudność sprawiają nam przygotowania do Bożego Narodzenia i dlaczego przeważnie nie potrafimy zorganizować spokojnie i bez przymusu „idealnych świąt”?

Po pierwsze, Boże Narodzenie to święta, na które czekamy bardzo długo. To zazwyczaj ulubiona rodzinna uroczystość. Kojarzy nam się z bliskością i ciepłem. Chcemy więc, by wszystko wypadło idealnie – przecież Wigilia jest tylko raz w roku!

Po drugie, mamy konkretne oczekiwania, wiemy, jakie święta być „powinny”. Część z tych

FOT.: EAST NEWS

Kiedy dopadnie nas irytacja i zniechęcenie, zatrzymajmy się na chwilę i pomyślmy, dlaczego kochamy święta i z jakiego powodu czekamy na nie cały rok.

oczekiwać wpoili nam kiedyś nasi rodzice („Jak można spędzać święta poza domem?”), część dyktuje nam tradycja („Kolacja wigilijna powinna składać się z dwunastu dań”), a część narzucamy sobie sami („Święta w moim domu muszą być niezapomniane”). Wypełnianie tych powinności wpędza nas w wieczny „niedoczas” i zmienia przygotowania do świąt w niekończącą się listę spraw do załatwienia.

Po trzecie, media i reklamy zasypują nas obrazami, które zapisują się w naszej pamięci, i potem wydaje nam się, że Boże Narodzenie bez cudnie wypieczonych serników, stosów paczek pod dwumetrową choinką i rodzinną kolacją na piętnaście osób są blade i nijakie.

Jeżeli wciąż staramy się dopasować do wpa- janych nam stereotypów, nie mamy szans na to, by się cieszyć, bo zamiast spontanicznej radości i swobody czujemy na sobie ciężar obo- wiązku.

Świeczki, dzwoneczki, choineczki

Jedynym sposobem na to, by odzyskać dziecięcą radość oczekiwania na święta, jest uwolnienie się od tych wszystkich przekonań, wyobrażeń i zobowiązań. Nikt nie mówi, że to proste. Ale z pewnością warto zachodu.

Kochamy Boże Narodzenie. Przynajmniej tak nam się wydaje do połowy listopada. Gdy w cią- gu roku pomyślmy o śniegu, choince, Pasterce i godzinach spędzonych z bliskimi, na twarzach pojawia się błogi uśmiech. Ale im bliżej świąt, tym jesteśmy bardziej spięci i poirytowani. Gdy tylko się na tym przyłapiemy, warto zatrzymać się i... przypomnieć sobie, dlaczego kochamy święta. Co jest dla nas najważniejsze? Prezenty, obecność bliskich, świąteczna zaduma i ko- leśdy śpiewane w kościele czy może niespieszne spacerki po zaśniewionych uliczkach? A potem przypomnijmy sobie, ile takich chwil pojawiło się podczas ostatnich świąt. Jeśli ich nie było, to znaczy, że pora coś zmienić.

Święta, święta i...

Gdy nadchodzą już święta, jesteśmy zbyt zmę- czeni, by się nimi cieszyć. Przeważnie dzieje się tak dlatego, że zaplanowaliśmy za dużo rzeczy i mieliśmy na wszystko za mało czasu. Dużo po- traw, lista zakupów, wykrochmalone na sztyw-

no świąteczne ubrania, wielu gości, dla których trzeba wymyślić i kupić prezenty.

I wreszcie udaje nam się dobrać do 24 grudnia. Po południu jesteśmy już spoceni i zdenerwo- wani. Wiemy, że barszcz jest za słony, a sernik opadł i nic nie da się z nim zrobić. I kiedy ledwo żywi witamy w progu dzieci, wnuki, nagle uprzy- tamniamy sobie, że dla najmłodszego wnuczka nie mamy prezentu...

Po dwóch dniach świętowania jesteśmy wykończeni, nie czując, że w ogóle były jakieś święta.

„Lubię”, a nie „muszę”

Jeśli właśnie tak wygląda zazwyczaj scenariusz naszych świąt, warto dokonać w nim korek- ty. Przemyślmy (najlepiej wspólnie z najbliższą rodziną), czego oczekujemy od świąt. Chcemy spędzić je z dalszymi krewnymi czy raczej w najbliższym gronie dzieci? A może wyjechać na świąteczny turnus do sanatorium? Dalej: czy musimy mieć dwanaście potraw i siedem ciast? A może wystarczy nam barszcz, pierogi i mako- wiec. I, przede wszystkim, czy skoro decydujemy się na zaproszenie gości, to musimy po raz kolejny robić wszystko sami i po kolacji zostać z górą naczyń do pozmywania?

Może się tak zdarzyć, że kiedy już wymyśli- my, jak ulepszyć (czyli uprościć) nasze święta, i obwieścimy to rodzinie, spotkamy się z gło- śnymi protestami. Zostaniemy nazwani mordercami tradycji. Ryzykujemy też, że ktoś się na nas obrazi. Warto jednak spróbować wyjaśnić bliskim, że dotychczasowy sposób spędzania świąt kojarzył nam się jedynie ze stresem i zmę- czeniem. Wytłumaczyć, że mniej obfite posiłki i skrócenie listy gości pozwoli nam odpocząć i odpowiednio przeżyć te świąteczne dni. Moż- na zaryzykować taką rozmowę albo... po raz kolejny złorzeczyć pod nosem, gdy „najbliższe” kilkanaście osób będzie pałaszować zrobione przez nas smakołyki.

Jakość zamiast ilości

Rynek każe nam kupować coraz więcej. Świę- ta są znakomitym pretekstem, by sklepy i pro- ducenci mogli zarobić na nas jeszcze więcej. Wydaje nam się, że tylko suto zastawiony stół i stopy prezentów pod choinką sprawią, że nasze dzieci i wnuki uznają te święta za wyjątkowe. Właśnie dlatego kupujemy piętnastą lalkę,

**Nie bójmy się zmian
– być może to,
co wydawało nam się
odstępstwem od tradycji,
okaże się sposobem
na udane święta?**

Pomysły na bezstresowe święta

● JEDEN DOBRY PREZENT

Zróbcie losowanie. Niech każdy ma jedną osobę do obdarowania. Ustalcie, że pre- zenty mają być kupione np. za 30 zł lub wykonane samodzielnie.

● MNIEJSZE MENU

Niech każdy napisze na kartce dwa da- nia, bez których nie wyobraża sobie świąt, dzięki temu zrobimy to, na co ktoś będzie czekał, i nie zmarnujemy czasu, pieniędzy i jedzenia.

● CZAS DLA SIEBIE

Ustalcie, że po obiedzie w pierwszy dzień świąt każdy może robić, co chce. Posta- rajcie się tak spędzić ten czas, by poczuć, że to właśnie są „prawdziwe święta”.

● BEZ POŚPIECHU

Przygotowania do świąt zacznijcie w po- łowie listopada, prezenty i wiele pro- duktów można przecież kupić wcześniej – unikniecie tłumów w sklepach.

● W POSZUKIWANIU DUCHA ŚWIĄT

Niech każdy z was powie, co dla niego jest najcenniejsze w czasie Bożego Naro- dzenia, i namówi bliskich do wspólnego celebrowania. Wybierzcie razem choinkę, idźcie wspólnie na Pasterkę, śpiewajcie ko- leśdy, wybierzcie się na mszę, pogada- jcie, powspominajcie. Spędźcie te święta tak, by każdy z was mógł je wspominać z błogim uśmiechem.

trzecie perfumy i ósmy krawat. W pośpiechu zamawiamy w cukierni piernik, a na pobliskim bazarze pierogi z kapustą i grzybami. A może spróbować inaczej?

Dla wnuków frajdą będzie to, że babcia pokaże im, jak się robi pierniczkom lukrowe oczy i nosy, dziadek nauczy wyplatać choinkowe łańcuchy. Może komuś sprawi większą radość własno- ręcznie zrobiony szalik czy sweter niż kupiona w sklepie bluzka.

Może warto się zatrzymać i okazać bliskim miłość w inny sposób – nie poprzez pakowa- ne w najpiękniejszy nawet papier prezenty, ale poświęcając im czas i uwagę. Czas, który po- święcimy na kręcenie maku („bo mama robi najlepszy makowiec”) albo poszukanie pre- zentu, który będzie mówił o ofiarodawcy coś więcej niż tylko to, jakie centra handlowe miał po drodze do nas.